

LUPANIE (9) *sb n*

a jasne, w e wahania.

sg N łupanie (3); -é (2), (-e) (1). ◇ A łupanie (4); -e (2), -(e) (2). ◇ [I łupanim.] ◇ L łupaniu (1). ◇ pl N łupania (1).

Sł stp brak, Cn w innym znaczeniu, Linde XVI – XVIII w. s.v. łupać.

lek. Rwący, pulsujący ból; fissio Cn (8) : rozmąćże on popioł wodą gęsto/ á włóż go w orzechową łufczynę/ przyložże ná ono mieftce gdzie łupanie maż SienLek 130, 130, S3.

łupanie w czym (3): SienLek S2v; Ischiacus — Maiaci whudziech łupanie. Calep 565a, 565a.

W połączeniach szeregowych (2): O Francoch/ łamaniu/ álbo łupaniu: o zádniku y pádaniu ciáá SienLek 129v; ieft téż chorób niemáło/ co z głowy pochodzą/ á cieplicámi hámovác fye mogą: iáko łupania/ puł głowy bolenia/ powietrza rużenié/ fkurczenié/ vft/ fzyie/ álbo inšzych członków drzenié Oczko 14.

W charakterystycznych połączeniach: łupanie czuć, mieć; łupanie w stawiech, w udziech (2).

Szeregi: »dna i łupanie« (1): Ten oleiek pomaga [...] gdy nim maże albo gi pije/ na każdą dnę y łupanie FalZioł II 23.

»łamanie albo łupanie« (1): Lamánié álbo łupánié w ftáwiéch/ 1. 130. a. SienLek S[ss]2v; [ktore [wilgoci] gdy się w ktorym ftáwie záftánawiáią/ czynią bolenie wielkie/ ktore drudzy łupanim álbo łamánim zową. Cresc 1571 164 (Linde)]. [Ponadto w połączeniu szeregowym 1 r.].

Synonimy: bolenie, łamanie.

*Cf **LUPAĆ***